

طراحی پایدار فضاهای گردشگری کوهستانی (مطالعه موردی: پارک طبیعت کوهسار تهران)

علیرضا میکاییلی تبریزی^۱، شهرزاد مهرمند^{۲*}

۱- دانشیار گروه محیط زیست - دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گران amikaeili@gmail.com

۲- کارشناس ارشد مهندسی طراحی محیط زیست، دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران

تاریخ پذیرش: ۸۸/۱۲/۳ تاریخ دریافت: ۸۹/۸/۱۹

چکیده

نیازها و ویژگی‌های کلان تهران از نظر محیط زیستی و نیاز به توسعه مناطق تفرجی- فراغتی، ضرورت پیش‌بینی اهداف و برنامه‌ریزی ویژه‌ای را برای اجرای طرح‌های توسعه و احیای منابع طبیعی می‌طلبد. روند تخریب محیط زیست در مناطق کوهستانی، بویژه در دامنه جنوبی البرز در کنار عواملی مانند موقعیت جغرافیایی، رشد جمعیت و توسعه شهری و نیاز به گذران اوقات فراغت و رهایی از تنش‌های روزمره، اهمیت این منطقه را بیشتر نمایان ساخته. از این‌رو شایسته است طراحی چنین فضاهایی در چارچوب طرحی نظاممند و اصولی هدایت شود. هدف این تحقیق، ارائه راهکارهای طراحی پایدار سیماهای کوهستانی و امکان توسعه در قالب کالبدی - عملکردی است. حفظ میراث طبیعی، توسعه گردشگری با تأکید بر حفظ و ارتقای کیفیت محیطی و ایجاد محیط مطلوب برای تحقیق و تفرج از جمله اهداف طراحی این محیط‌ها می‌تواند باشد. نتایج قابل پیش‌بینی، کاهش تعارض در مناطق بکر با استفاده از روش زون‌بندی و با تأکید بر حفظ و توسعه کیفیت طبیعی و نگهداری زیستگاه‌ها و تقلیل تعارضات منفی انسانی در سطح منطقه‌ای است. برای دستیابی به اهداف حفاظت و در نهایت رسیدن به اصولی برای گردشگری پایدار و ارایه الگویی برای طراحی با حداقل خسارت به طبیعت و درنتیجه رسیدن به طراحی پایدار همراه با در نظر گرفتن ملاحظات محیطی منطقه، مدنظر است. در گام آخر با انتباخت یافته‌های تحقیق، طرح راهبردی پارک طبیعت کوهسار- تهران با هدف رعایت اصول طراحی پایدار، توسعه گردشگری، ارتقای کیفیت محیطی و در نهایت با انتخاب گزینه بهینه، طراحی و ارایه طرح بخشی صورت پذیرفت.

کلید واژه

البرز جنوبی، تفرج، کیفیت محیطی، طراحی، پارک طبیعت کوهسار

سرآغاز

می‌گیرد که از رودخانه کن در غرب شروع شده و تا رودخانه فرجزاد در شرق ادامه می‌یابد. حد شمالی محدوده را ارتفاعات توچال و حد جنوبی آن را بلوار حصارک تشکیل می‌دهد. مساحت کل محدوده پارک طبیعت کوهسار حدود ۵۷۲۰ هکتار است. از آنجا که محیط زیست کشور ما با توجه به تنوع گوناگون دارای ظرفیت‌های بیهوده‌برداری متفاوتی است، بنابراین نمی‌توان بدون شناخت توان و ظرفیت‌های محیط و بدون برسی و برنامه‌ریزی هماهنگ با محیط، به بیهوده‌برداری از آن پرداخت. برنامه‌ریزی بوم شناسانه باید متناسب با شرایط محیط و نیاز انسان‌هایی باشد که از آن بهره‌مند خواهند شد (McHarg, 1975).

هدف اساسی در برنامه‌ریزی‌های تفرجی- فراغتی ایجاد مطلوبترین توازن پایدار در درازمدت بین منابع تفرجی محدود و نیز

تفرج و تفریح در مناطقی همچون پارک‌های خارج شهری به صورت نیاز برای شهروندان درآمده است. این مسئله در کنار نیازها و ویژگی‌های کلانشهر تهران، ضرورت پیش‌بینی اهداف و برنامه‌ریزی ویژه‌ای را برای اجرای طرح‌های جامع توسعه و احیای منابع طبیعی ایجاد می‌کند. از این‌رو شایسته است اراضی شمالی حاشیه شهر (خصوصاً محدوده مطالعاتی پارک طبیعت کوهسار) که با سرعت در حال تغییر کاربری، خصوصاً کاربری‌های مغایر با نیازها و شرایط اکولوژیکی مطلوب شهر تهران و مواجهه با ساخت و سازهای غیرمجاز است، در چارچوب یک طرح نظاممند و اصولی هدایت شود. محدوده مطالعاتی پارک طبیعت کوهسار، اراضی دامنه جنوبی البرز (اراضی شمالی مشرف به منطقه ۵ شهرداری تهران) را در بر

توجه قرار داده و^۲ ASLA به عنوان حامی طراحی‌های اکولوژیکی منظر، اصول پایداری در فضاهای جنگل را مطرح کرده است. نمونه‌ی طراحی پارک‌های مشابه در انگلستان، هلند و امریکا نیز اهمیت توجه به مسائل اکولوژی را در پایداری مجموعه نشان می‌دهد. البته باید توجه کرد که در اکثر نمونه‌های انجام شده در خارج و گاهی در ایران، رعایت تمامی موارد ذکر شده به چشم می‌خورد تحقیق حاضر سعی بر آن دارد تا با توجه به همه زمینه‌های مطرح شده فضای گردشگری پایدار منطبق با اصول اکولوژیک و ساختاری کوهستان و با توجه به نیاز جامعه طراحی کند. نمونه‌هایی از تجارب و مطالعات انجام شده در این رابطه، در داخل و خارج از کشور مشاهده می‌شود. از نمونه‌های خارج از کشور می‌توان به مطالعه دره رودخانه سن دیه گوییتو، پارک کوهستانی یوهو و بنف در کشور کانادا و بررسی تجارب محیط‌های طراحی شده توسط گروه هارگریوز اشاره کرد. در کلیه موارد طراحی و مطالعه شده، حفاظت از محیط طبیعی کوهستان و توان‌های تفرجی آن مورد نظر بوده است که برای نیل به چنین هدفی، طراحی در مرحله نخست بر پایه اصول اکولوژیک مبنی قرار گرفته است. چرا که عملکرد کوهستان فراتر از بهره‌وری گردشگری صرف است. مسائلی همچون تنوع زیستی، اثر بر اقلیم محلی و آبخیزداری نیز دارای اهمیت فراوانند. در واقع حفاظت و توسعه همگام با هم در جهت پایداری گردشگری حرکت می‌کند. در طرح جامع توسعه جهانگردی در ایران، برای توسعه سیاست داخلی (ایرانگردی)، بویژه برای سکنه شهرهای بزرگ، ایجاد تفرجگاه و مراکز خورگشتن مجهز و توسعه یافته پیشنهاد شده است. در مورد تهران، با توجه به رشد نیازهای آتی و امکانات عالی آن در کوهستان‌های شمالی، تأکید زیادی بر حفظ و توسعه گردشگاه‌ها، بویژه در زمینه خورگشتن شده است. در مطالعات و طراحی‌های انجام شده در ایران همین طور می‌توان به طرح جدید ساماندهی تهران (سازمان مشاور فنی و مهندسی شهر تهران، ۱۳۷۵)، طراحی دره فرحدزاد (مهندسين مشاور بافت شهر، ۱۳۷۵) و طرح گردشگاه دره در که (مهندسين مشاور شارمند، ۱۳۷۸) نیز اشاره کرد. هدف اولیه از تأسیس پارک طبیعت، حفظ کلی محیط‌زیست آن در طبیعی‌ترین شکل ممکن بوده و سایر اهداف در طراحی پارک (تفرج، آموزش و پژوهش) به صورت یک امر ثانویه تلقی شده است. تأمین بهداشت روانی و بهره‌وری معنوی مردم از زیبایی‌های طبیعی این پارک‌ها ارزشی است که نه فقط قابل برآورد نیست، بلکه یکی از عوامل اصلی جذب مردم به شمار می‌رود. در تحقیق حاضر سعی

تمایلات و خواسته‌های تفرجی افراد استفاده‌کننده است (میکائیلی، ۱۳۸۰ و ۱۳۸۳). افزایش روزافزون نیازهای تفرجی، نیاز به مکان‌های مناسب برای فعالیت‌های تفرجی را آشکار می‌کند. تعیین این مکان‌ها مستلزم ارزیابی دقیق روی منابع مختلفی است که احتمال می‌رود بتواند به عنوان یک منبع تفرجی مورد استفاده قرار گیرند (Mikaeili, 1996). از این‌رو دستیابی به برنامه‌بریزی و طرحی منسجم، منطقی و کارا بدون توجه به جامعه بهره‌بردار، ویژگی‌های متعدد و شناخت و ساختارهای آن، امکان پذیر نخواهد بود.

هدف اصلی این تحقیق ارایه اصول و راهکارهایی برای طراحی پایدار منظرهای کوهستانی و امکان توسعه آنها در قالب گسترش کالبدی و توسعه عملکردی است. حفاظت از میراث طبیعی، تقویت گردشگری و ایجاد محیط مناسب برای تحقیق و تفرج از جمله اهداف طراحی این گونه محیط‌هاست.

مطالعات مدونی در ارتباط با برخی پارک‌های کوهستانی و جنگلی ایران صورت گرفته و مطالعات مشابه نیز وجود دارد، ولی در اجرا این ملاحظات از توان اجرایی قوی برخوردار نیستند و از نظر اجرایی پارک‌های کوهستانی شهری ایران تا حدودی فاقد فضاهای مورد نیاز شهری‌اند و در حد پارک‌های کوهستانی، جنگلی، و یا باندهای سبز باقی مانده‌اند. منابع مربوط به جنگلداری شهری و جنگل کاری در مناطق خشک به‌وسیله سازمان پارک‌ها و فضای سبز شهر تهران در سال ۱۳۷۴ و سازمان FAO در ایران انتشار یافته است که مسئله را فقط در حد مدیریت این سیستم‌ها بررسی کرده و هیچ گونه راهکار توسعه و طراحی مورد نظر در این تحقیق را شامل نمی‌شود. دفتر جنگلداری ایالات متحده امریکا نقش طراحان منظر را در قبال مسائل اکولوژیک جنگل مورد توجه قرار داده و جامعه عماران منظر امریکا به عنوان حامی طرحهای اکولوژی منظر، اصل پایداری در فضاهای جنگل را مطرح کرده است. انجمن بین‌المللی سازماندهی تحقیقات جنگل به عنوان سازمانی تحقیقاتی، اصول زیبایی‌شناختی، اکولوژیک و پایداری را مکمل یکدیگر در زمینه طراحی و مدیریت جنگل‌ها معرفی می‌کند. کمیسیون اروپا، از جمله سازمان‌هایی است که تحقیق بر اصول پایداری را در طراحی منظر مورد توجه قرار داده است. FAO نیز از سال ۱۹۵۳، مطالعه وسیعی بر روی فضاهای جنگلی آغاز کرده و از آخرین انتشارات آن کتابی با عنوان "جنگلداری پایدار" است که در سال ۱۹۹۹ انتشار یافته (FAO, 1999). سازمان جنگلداری امریکا^۳ (USFS) نیز در سال ۲۰۰۱ نقش طراحان منظر را در تبادل مسائل اکولوژیک جنگل مورد

همانگ کننده بین توسعه و حفاظت در کوهستان باشد و با درنظرگیری نقاط قوت کوهستان همچون مردم و منابع آن، توسعه مناطق کوهستانی همگام با حفاظت و از طریق گردشگری انجام پذیرد و با بهرهبرداری پایدار هم حفاظت و عملکرد صحیح اکو سیستم کوهستان و هم بهرهبرداری تفرجی از آن امکانپذیر است. ایجاد تعادل بین حفاظت و استفاده، دشوارترین مسئله در برنامه ریزی و طراحی کوهستان‌ها به شمار می‌رود. زیرا برهم خوردن تعادل طبیعی در کوهستان، حتی در یک محدوده کوچک، اثر خود را بر روی دیگر نقاط هم‌جوار خواهد گذاشت. به‌طور کلی مدیریت و برنامه‌ریزی توسعه در دو سطح مختلف مطرح می‌شود. طبق گفته‌های یاوری (۱۳۸۱) از McKercher او معتقد است وقتی درباره پایداری صنعت گردشگری کوهستان صحبت می‌شود گردشگری پایدار، ممکن است پایداری صنعت گردشگری را به خطر بیندازد زیرا وقتی سعی می‌کنیم گردشگری و پایداری آن را به یک مفهوم اکولوژیکی در پایداری ربط دهیم، در واقع دسترسی به منابع طبیعی که صنعت گردشگری به آن وابسته است را کم می‌کنیم. اگرچه، حرکت به سمت پایداری به معنی حرکت به سمت یک حالت «درون رشد» نیست، توسعه پایدار گردشگری کوهستان، به سمت افزایش کیفیت زندگی و در عین حال حفاظت منابع طبیعی و فرهنگی است (یاوری، ۱۳۸۱).

مسئله مطرح شده دیگر این است که گردشگری پایدار محیط‌های کوهستانی ارتباط مستقیم با توان سرمزمین و ظرفیت برد طبیعی و انسانی این مناطق دارد. شکننده و آسیب‌پذیر بودن این مناطق باعث می‌شود که با درنظرگرفتن توان محیط برای گسترش گردشگری، متغیرهای محیطی درنظرگرفته شود. در واقع در محیط‌های کوهستانی توجه به ابعاد فرهنگی و محیط زیستی و شناخت آنان دارای اهمیت بسیاری است. همچنین برای رسیدن گردشگری پایدار وجود تعهدات اجتماعی لازم است (McIntosh, et al., 2000).

کوهستان که شامل شرایط مناسب آب و هوایی، پوشش گیاهی مناسب، منابع آب پایدار... است بسیار اهمیت دارد. این شرایط در هر فصل چه تابستان و چه زمستان در پایین دست که مقصد این سیستم طبیعی است، موجود است.

سرمایه‌گذاری، گردشگری و افراد استفاده‌کننده، مورد نظرند. شرایط محیطی در پایین دست نیز، نسبت به بالادست از کیفیت کمتری برخوردار است. لازم به ذکر این است که باید میان بالادست

می‌شود تا تمامی عوامل اکولوژیک و زیست محیطی و ابعاد گردشگری و زیبایی‌شناختی برای ایجاد فضای تفرجی، با توجه خاص به خصوصیات محیط کوهستانی مطرح شود.

مفاهیم و مبانی طراحی

ژاژ دیدگاه زمین‌شناسی و زمین ریخت‌شناسی؛ کوهستان‌ها یکی از واحدهای مهم سطح زمین هستند که بسیاری از آنان منشأ تکتونیک دارند و بر اثر برخورد پوسته‌های سطحی کره زمین (قاره‌ها) ایجاد شده‌اند و گاه منشأ آتش‌شکانی نیز دارند.

طبق گفته‌های یاوری (۱۳۸۱) از پریس (۱۹۸۱)، او کوهستان را چنین تعریف می‌کند: «شکل زمین برآمده با برجستگی حداقل ۳۰۰ متری که بیشتر سطح آن با شبیه تنده معمولاً با تغییرات مشخصی از آب و هوا و پدیده‌های زیستی از پایین تا نوک قله، همراه باشد. پدیده‌های زمین‌شناسی نیز از مواردی هستند که بر روی خصوصیات ساختار و کارکرد محیط‌های کوهستانی تأثیر می‌گذارند که از این پدیده‌ها می‌توان به فرایندهای بیرونی عمده در مناطق کوهستانی اشاره کرد (یاوری، ۱۳۸۱).

از دیرباز تفرج و تفریح به طور غیرمستقیم به صورت یکی از نیازها و تمایلات انسان مطرح بوده است. تفرج شامل کلیه فعالیت‌هایی است که عموماً در خارج از محیط‌های بسته و محدود انجام می‌گیرد و به فضا و منابع نیاز دارد. از مناسب‌ترین منابعی که می‌تواند کیفیت تفرج را بالا ببرد، منابع طبیعی و کمتر تغییر یافته و شبه‌طبیعی را می‌توان نام برد که هنوز جنبه‌های زیبایی‌شناسی طبیعی خود را حفظ کرده‌اند. تفرج عموماً فعالیت‌هایی را شامل می‌شود که شخص در انجام آنها آزاد بوده و بسته به میل و نیاز خود حرکت می‌کند، این فعالیت‌ها اکثراً خارج از کارها و مسئولیت‌های روزمره و اموری که از روی اجراء و به‌طور وظیفه انجام می‌گیرد، است. به‌طور کلی تفرج را می‌توان فعالیتی مشتمل بر استراحت، تفریح، گذاردن اوقات فراغت و گردش و بازی در فضای باز شمرد (Mikaeili, 1996).

از ویژگی مهم اراضی کوهستانی بی‌ثباتی و ناپایداری تعادل آنهاست. نابودی پوشش گیاهی طبیعی اراضی کوهستانی از جمله جنگل‌ها، حیات دشت‌ها را به مخاطره می‌اندازد. ثبات و پایداری اکو سیستم کوهستانی بیشتر تحت تأثیر بخش‌های ارگانیک قرار دارد و به همین دلیل باید نسبت به جنبه‌های اکولوژیک و ثبات در این مناطق توجه ویژه‌ای مبنول داشت (مجنونیان، ۱۳۷۴). (2001) Broad Hurst معتقد است گردشگری میتواند به عنوان یک عامل

- ۵- تعیین فضاهای تفرجی در پارک‌های کوهستانی برای جلوگیری از پیشروی ساخت و سازهای شهری.
- ۶- ایجاد نظام کالبدی - فضای مناسب در مجموعه در راستای توسعه تعامل بین انسان با محیط و انسان با انسان با رعایت ملاحظات زیست محیطی، عملکردی و زیبایی شناختی در چارچوب مقدورات و امکانات.

اهداف عملیاتی طراحی

- ۱- بهسازی محیط زیست
- ۲- مکان‌بایی فعالیت‌های گردشگری و تفرجی
- ۳- تعیین کاربری‌های مورد نیاز پارک
- ۴- توسعه منابع محیطی فضا از طریق اقدامات بهسازی، بازسازی و نوسازی در راستای کاهش مخاطرات طبیعی و افزایش توان اکولوژیکی.

مواد و روش مواد

مجموعه گردشگری - تفرجگاهی کوهسار در شمال منطقه ۵ شهرداری تهران و حد فاصل دو مسیل فرhzad و کن قرار گرفته است (شکل شماره ۲ و ۳). طبق تقسیمات به عمل آمده، این مجموعه در بخش اراضی واقع در حریم و اراضی داخل محدوده تهران تقسیم شده است. در محدوده کلان مطالعاتی ارتفاعات از تراز ۱۴۰۰ شروع و بر تراز ۲۰۰۰ ختم می‌شود. حدود اراضی فوق درون محدوده مشرف به منطقه ۵ به شرح زیر است:

حد شمالی: به خط محدوده حیرم شمال تهران منطبق بر خط تراز ۱۸۰۰، حد جنوبی: بلوار ۳۵ متری حصارک و مسیرهای دسترسی اصلی به محدوده، **حد غربی:** رودخانه کن و جاده سولقان. و **حد شرقی:** دره فرhzad است.

این مجموعه کلیه اراضی واقع در شمال بلوار ۳۵ متری حصارک به غیر از اراضی تعیین شده تحت عنوان مستثنیات تا محدوده شمال تهران را شامل می‌شود. این محدوده از توانهای بالای محیط زیستی و تفرجگاهی برخوردار است که از جمله می‌توان به کوههای مرتفع با سیماهای طبیعی منحصر به فرد دره‌های زیبا و سرسیز فرhzad و کن اشاره کرد.

وجود باغهای متعدد در حاشیه شمالی از جمله باغهای قدیمی میوه در کن، دره فرhzad، دره بسته، حصارک و... این منطقه را با روند تخریب و تجاوز به دامنه شمالی البرز، رو به رو ساخته است. بنابراین اهمیت حفاظت از منابع را در این منطقه دو چندان کرده است. همچنین ویژگی‌های منحصر به فرد این ارتفاعات و نیروی

و پایین‌دست کوهستان، تعادل ایجاد کرد تا از فشار به کوهستان به عنوان فضایی طبیعی و پویا جلوگیری شود. طراحی در پایین دست و حفاظت در بالا دست می‌تواند ما را در رسیدن به تعادل در کوهستان یاری کند (Benson and Maggi, 2000).

خاص بودن شرایط اقلیمی و محیطی و خصوصیات فیزیکی و ساختار کلی محیط کوهستان، طراحی را به سمت طراحی بر پایه‌های اکولوژیک، سوق می‌دهد، حفظ میراث طبیعی، منابع پایه و خصوصیات طبیعی از مهم‌ترین مواردی است که می‌باید در نظر گرفته شود. بنابراین طراحی منظر پایدار بر مبنای رعایت اصول اکولوژیکی و زیبایی‌شناختی امکان‌پذیر می‌شود. این نگرش نقش طراحی منظر پایدار و طراحی محیط را در ایجاد تعادل بین تقاضای استفاده از محیط و توان اکولوژیک مشخص تر می‌کند.

دانیال و کارلسون نیز به عنوان محققان اصول زیبایی‌شناختی منظر، بیان داشته‌اند که زیبایی‌شناختی، احساس کلی گستردگری بیش از کیفیت بصری صرف است و محدوده بزرگی از زیبایی و کیفیات ادراکی دریافت شده بوسیله حواس ادراک شده به وسیله ذهن را شامل می‌شود و زیبایی‌شناختی محیط و منظر، فراتر از کیفیت زیبایی است. از این رو عملکرد منظر علاوه بر توجه به زیبایی‌شناختی باید مواردی چون اکولوژی محیط را نیز در بر بگیرد (Broad Hurst, 2001). بنابراین طرح توسعه پارک‌های طبیعت شهری در قالب ایجاد، گسترش و یا ساماندهی بر مبنای رعایت اصول طراحی منظر پایدار شکل می‌گیرد.

این اصول طراحی زیبایی‌شناختی، پارک را در انتبار با ویژگی‌های اکولوژیک و پایداری انسجام بخشیده و ماندگاری و ارتقاء ساختاری و کارکردی پارک طبیعت را موجب می‌شوند.

اهداف کلی طراحی

محورهای زیر را می‌توان به عنوان اهداف کلان در طراحی پارک طبیعت کوهسار و متناسب با فضای برنامه‌ریزی آن بیان کرد (مهندسين مشاور بافت شهر، ۱۳۷۵ و ۱۳۸۱؛ Hargreaves : Associated, 2002) :

- ۱- حفظ و احیای ارزش‌های طبیعی، زیستی و اجتماعی دره‌ها و یال‌های کوهستانی شمال تهران برای توسعه پایدار.
- ۲- اعتلای کیفیت محیط شهری و زندگی شهری.
- ۳- گسترش امکانات (گذران فراغت و افزایش سلامت و ایمنی شهر در برابر انواع آلاینده‌ها و سوانح).
- ۴- ارائه راهکارهای حفاظت و گسترش و بررسی امکان توسعه این‌گونه پارک‌ها.

برای دستیابی به سایر اطلاعات مفیدتر از محدوده مطالعاتی بوده است.

۴- تحلیل اطلاعات: در این تحقیق شناخت متغیرهای مهم از جمله اقلیم، هیدرولوژی، پوشش گیاهی، انواع گونه‌های جانوری، زیستگاهها، تحلیل و ارزیابی آنها می‌تواند میزان بهره‌وری تفرجی از آنجا را محاسبه کند؛ ضمن این که در کنار آن، ارزیابی توان ساختار سرزمین محدوده مطالعاتی نیز از طریق تعریف بخش‌های همگن مورد توجه قرار می‌گیرد.

روش تحلیل اطلاعات شناخت

ابتدا برای رسیدن به نتیجه مطلوب لازم است مطالعات کتابخانه‌ای در مورد مناطق کوهستانی، گردشگری، اکوتوریسم و اصول گردشگری پایدار و شناخت در مورد تأثیرات مثبت و منفی آنها انجام گیرد. روش استفاده شده در این تحقیق، ایجاد توانزن مطلوب بین استفاده از منبع و فعالیت‌های تفرجی حول محور اساسی حفاظت و توسعه طبیعت و سیمای محیط، هدف اصلی توسعه اصول کاربری تفرجی سرزمین (آمایش تفرجی سرزمین) واقع شده است

(Mikaeili, 1996)

به منظور تعیین توان تفرجی که منطقه تحقیقاتی دارد، نخست عناصری در ارزشیابی سیمای محیط به منفور کاربری‌های فراتگی - تفرجی از قبیل ساختار خاک، تپوگرافی، ژئولوژی و تکتونیک، اقلیم و غنای زیستی نسبت به نقطه نظرات محققان پیشگامی همانند (McHarg 1967 & 1999), Gold (1980) و (McHarg 1967 & 1999)، مورد بررسی و ارزشیابی واقع شده است.

در پژوهش حاضر، به شناخت و بررسی مطالعات پایه محیطی در زمینه منابع فیزیکی پارک کوهستانی کوهسار (مشتمل بر ساختار مرغولوژی، ژئومرغولوژی، مسایل زمین‌شناسی، خاک‌شناسی، آب و هوا و اقلیم، هیدرولوژی و منابع آبی)؛ منابع زیستی (شامل رویشگاه و زیستگاه) و منابع انسانی مشتمل بر جمعیت‌شناسی، کاربری‌ها و... با استفاده از گزارش بازدیدهای میدانی، عکس‌های هوایی، ماهواره‌ای، نقشه‌های مربوطه به هریک از موارد ذکر شده، پرداخته شده است. داده‌های به دست آمده، در قالب نقشه‌های ساده‌شده ۱:۵۰۰۰۰ ارایه شده و در نتیجه برای هر عنصر یا عامل اکولوژی که مورد بررسی واقع شده نقشہ پایه ساختار طبیعی تهیه شده است. شایان ذکر است در ادامه روش مقایسه‌ای، از روش زون‌بندی توسعه یافته، روش مکان‌یابی تفرجی، زون‌بندی بر اساس لایه‌های اطلاعاتی لازم که در جدول شماره (۱)، (Mikaeili, 1996)

بالای تفرجگاهی این محدوده، وجود دسترسی‌های مناسب، دید و منظر عالی، آب و هوای بیلاقی، وجود مسیل‌ها، چشممه‌ها، قنات‌ها، رودخانه‌ها و آبراهه‌های فصلی در خط القعدها، بافت‌های مسکونی و قدیمی روستای کن، نزدیکی به آزاد راه تهران- شمال، مناظر طبیعی و موقعیت جغرافیایی، عرصه بکر طبیعی شامل قسمت‌های مرتفع و صعب العبور کوهستان برای کوهنوردی حرفة‌ای، قسمت‌هایی از کوهستان تا ارتفاع ۲۰۰۰ متر برای راهپیمایی و کوهنوردی تفریحی، وجود پوشش گیاهی مناسب و نسبتاً خوب منطقه و تلفیق مناسب آن با سایر عوارض طبیعی و مصنوع، امکان توسعه زیستگاههای طبیعی حیات وحش، امکان ایجاد فضای سبز و طرحهای جنگل‌کاری در منطقه، موقعیت ویژه‌ای را برای سرمایه‌گذاری و مشارکت بخش‌های خصوصی و دولتی در منطقه ایجاد کرده که رضامندی محدوده مورد مطالعه را برای انجام مطالعات گردشگری با تکیه بر توان‌های زیست محیطی نشان می‌دهد (اداره فضای سبز شهرداری منطقه، ۱۳۸۱).

روش تحقیق و تحلیل اطلاعات

دستاوردهای این تحقیق برای ارائه اصول مبانی نظری طراحی پایدار و بر اساس شناخت و ارزیابی توان محیطی منطقه مورد مطالعه صورت گرفته است. روش تحقیق شامل جمع‌آوری اطلاعات و تحلیل اطلاعات شناخت است (McHarg, 1967 & 1999; Gold, 1980; Mikaeili, 1996)

الف- روشهای جمع‌آوری اطلاعات

۱- کتابخانه‌ای (اسنادی) : این روش شامل مطالعه کتاب‌ها، مقالات، اسناد و گزارش‌های موجود و استفاده از اطلاعات پایه و اولیه سازمان‌های ذی‌ربط مانند نقشه‌برداری، سازمان پارک‌ها و فضای سبز، محیط زیست، شهرداری و... برای جمع‌آوری آمار، اطلاعات و نقشه‌ها در خصوص اقلیم، هیدرولوژی، خاک، تکتونیک و... همین‌طور بهره‌گیری از جستجوی اینترنتی از دیگر راههای کسب اطلاعات است.

۲- میدانی: این روش برای درک شناخت کامل‌تر منطقه است و تطبیق داده‌های جمع‌آوری شده شامل حضور در منطقه، برداشت اطلاعات محیطی، تهیه عکس و... است.

۳- مصاحبه مستقیم- حضوری: این روش شامل گفتگو با افراد ذی‌صلاح، کارشناسان و متخصصان محیط زیست، برخی بومیان منطقه و گردشگران حاضر، درخصوص تهیه و تدقیق نقشه‌های پوشش گیاهی، دسترسی‌ها و... جهت جمع‌آوری اطلاعات دقیق‌تر و

منطقه (واحد) از نظر کاربری تفرجی نامناسب شناخته شده و حذف می‌شوند. سایر مناطق - خارج از مناطق صفر - نسبت به هر یک از عوامل توپوگرافیک و تکتونیک شامل شبیب، خطر زلزله و رانش خاک، مجدداً ارزشیابی می‌شوند.

شده است و روش ارزیابی بصری منظر سایمون بل (Bell, 1993)، استفاده شده است. در نتیجه ارزشگذاری نسبت به جدول شماره (۱)، مناطقی که از نظر رضامندی کاربری تفرجی نسبت به هر یک از عوامل ذکر شده در جدول، دارای ارزشی برابر با «۰» باشند، آن

جدول شماره (۱): عوامل اساسی تعیین کننده سطح رضامندی از نظر کاربری‌های تفرجی و سطح رضامندی (Mikaeili, 1996)

سطح رضامندی			عوامل تعیین کننده رضامندی برای کاربری‌های تفرجی
۲	۱	*	
فضاهایی باز و سبز	فضاهای تحت توسعه (مناطق ذخیره به منظور کاربری‌های مسکونی، تجاری، صنعتی)	مسکونی - تجاری - صنعتی	کاربری موجود از سرزمین
زمین‌هایی که از نظر کشاورزی مناسب و مطلوب نیستند	زمین‌های دارای محدودیت از نظر کشاورزی (زمین‌های دارای خصوصیات محدود کننده کشاورزی)	زمین دارای استعداد کشاورزی (کاربری کشاورزی موجود)	کیفیت کشاورزی
پوشش جنگلی متراکم	پوشش جنگلی تنک (شرایط ایجاد پوشش جنگلی متراکم دارای محدودیت است)	پوشش جنگلی موجود نیست (شرایط ایجاد پوشش جنگلی بسیار محدود است)	وضعیت پوشش جنگلی
سطح آبی از نظر کمی و کیفی در حد مطلوب بالای است	سطح آبی محدود است، یا واپسی به فصول سال است (از نظر کاربری تفرجی)	سطح آبی موجود نیست (از نظر کاربری تفرجی)	وضعیت سطوح آبی (رودخانه و دریاچه و دریا)
منطقه غیر حفاظتی (آزاد برای مدیریت‌های انسانی متوجه)	منطقه حفاظت شده نسبی (مانند پارک‌های جنگلی، مناطق حفاظتی پیشنهادی و مانند آن).	منطقه حفاظت شده (منطقه حفاظت شده مطلق یا منطقه امن، مناطق چهارگانه حفاظتی)	وضعیت حفاظت زیست محیطی در منطقه
فاصله تا راههای ارتباطی با کیفیت مناسب کمتر از ۵ کیلومتر است	فاصله تا راههای ارتباطی با کیفیت مناسب بین ۵ تا ۱۰ کیلومتر است	فاصله تا راههای ارتباطی با کیفیت مناسب بیش از ۱۰ کیلومتر است	وضعیت دسترسی
زیر ساخت انژری برق کافی است	زیر ساخت های انژری برق ناکافی ولی قابل ارتقا به سطح مورد نیاز و مطلوب است	زیر ساخت های انژری برق ناکافی و غیر قابل ارتقا به سطح مورد نیاز است	وضعیت انژری برق
زیر ساخت مربوط به آب کافی و مطلوب است	زیر ساخت مربوط به آب ناکافی ولی قابل ارتقا به سطح مورد نیاز و مطلوب است	زیر ساخت مربوط به آب ناکافی و غیر قابل ارتقا به سطح مورد نیاز و مطلوب	وضعیت آب آشامیدنی و قابل استفاده
به دور (خارج) از منطقه حساس نسبت به آتش‌سوزی است	در داخل (جیقه) منطقه حساس به آتش‌سوزی است	در داخل (جیقه) منطقه حساس به آتش‌سوزی است	حساسیت در مقابل آتش‌سوزی
به دور از منطقه حساس نسبت به خطر سیل است	در پیرامون، منطقه حساس نسبت به خطر سیل است	در داخل (جیقه) منطقه حساس نسبت به خطر سیل است	حساسیت در مقابل خطر سیل (حساسیت سیل خیزی)

پنهانی محدوده کلان مطالعاتی

در ابتدا محدوده کلان مطالعاتی پارک کوهسار بر اساس خصوصیات منظر و عناصر طبیعی موجود در سایت (رودخانه‌های دائمی، خط الرأس‌ها، خط القعرها، حد توسعه باغها، خطوط توپوگرافی و...) تعیین شد. در توصیف خصوصیات بصری منظر، متغیرهای محیطی یعنی عوامل فیزیکی، بیولوژیکی و انسان ساخت،

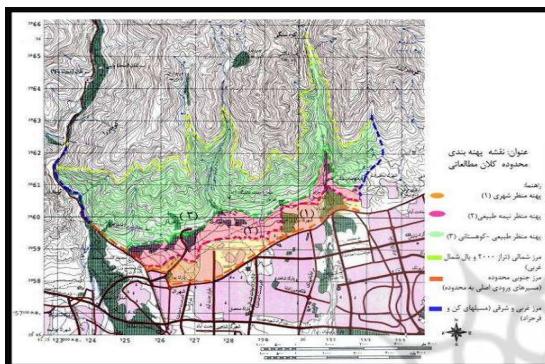
نتیجه‌گیری (فرایند طراحی)

تجزیه و تحلیل یافته‌های محدوده مطالعاتی

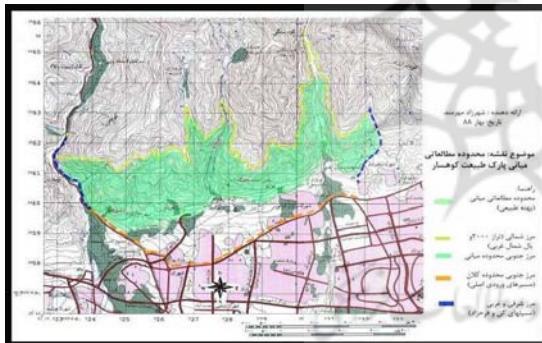
پنهانی محدوده مطالعاتی بر اساس برداشت‌های میدانی، مشاهده و با تلفیق و برداشت از روش مکان‌یابی تفرجی (Mikaeili, 1996) که بر پایه تجزیه و تحلیل عناصر سیمای محیط است، صورت پذیرفته (جدول شماره ۲ و ۳).

موقعیت پهنه مطالعاتی در مقیاس میانی

پس از بررسی و تحلیل ویژگی‌های محدوده کلان مطالعاتی و پهنه‌بندی آن برای بررسی سطح رضامندی کاربری تفرجی، با تلفیق و برداشت از روش مکانیابی تفرجی (Mikaeili, 1996)، پهنه منظر طبیعی به عنوان پهنه مطالعاتی میانی، با برخورداری از بالاترین سطح رضامندی (بالاترین امتیاز) برای کاربری تفرجی، مشخص شد (شکل شماره ۲).

شکل شماره (۱): پهنه بندی محدوده کلان مطالعاتی

شکل شماره (۲): پهنه بندی محدوده مطالعاتی میانی

موقعیت پهنه خرد مطالعاتی (سایت طراحی)

پس از بررسی خصوصیات پهنه منظر طبیعی و زون‌های محدوده مطالعاتی میانی (شکل شماره ۳)، با توجه به ورودی‌های اصلی سایت محدوده خرد مطالعاتی با قرارگیری در محدوده خطوط توپوگرافی ۱۵۵۰- و ۱۴۸۰، سطح رضامندی کاربری تفرجی محدوده مطالعاتی خرد، با تلفیق و برداشت از روش مکانیابی تفرجی و مقایسه‌ایی زون‌ها (Mikaeili, 1996)، با برخورداری از بالاترین سطح رضامندی (بالاترین امتیاز) برای کاربری تفرجی، مشخص شد (شکل شماره ۴). از ویژگی‌های محدوده مطالعاتی خرد می‌توان موارد ذیل را بیان کرد: سهولت دسترسی به محدوده سایت از طریق بلوار کوهسار- سولقان؛ برخورداری از شرایط طبیعی

مورد توجه بوده‌اند. در این بررسی که بر اساس مشاهدات میدانی در زمستان ۱۳۸۷ انجام گرفته است، محدوده مورد مطالعه بر اساس عناصر سابق الذکر، به سه پهنه منظر طبیعی (منظر کوهستانی)، منظر نیمه طبیعی و منظر شهری تقسیم شده است (شکل شماره ۱).

جدول شماره (۲): امتیاز عوامل اساسی تعیین کننده سطح

رضامندی از نظر کاربری‌های تفرجی در پهنه‌های

محدوده مطالعاتی

عوامل تعیین کننده رضامندی برای کاربری‌های تفرجی	پهنه منظر شهری	پهنه منظر طبیعی نیمه طبیعی	پهنه منظر طبیعی زیست	وضعیت دسترسی	وضعیت آب آشامدنی	حساسیت در مقابل آتش سوزی	حساسیت در مقابل خطر سیل	مجموع امتیاز
کاربری موجود از سرزمین	۰	۱	۲					
کیفیت کشاورزی	۱	۱	۲					
وضعیت پوشش جنگلی	۰	۱	۱					
وضعیت سطوح آبی	۱	۲	۲					
وضعیت حفاظت محیط زیست	۲	۲	۱					
وضعیت دسترسی	۲	۱	۱					
وضعیت آب آشامدنی	۲	۲	۱					
حساسیت در مقابل آتش سوزی	۰	۱	۲					
حساسیت در مقابل خطر سیل	۰	۱	۲					
مجموع امتیاز	۸	۱۲	۱۴					

جدول شماره (۳): امتیاز عوامل اساسی تعیین کننده سطح

رضامندی از نظر کاربری‌های تفرجی و سطح رضامندی زون‌ها

در محدوده مطالعاتی

عوامل تعیین کننده رضامندی برای کاربری‌های تفرجی	سطح مطلوبیت تفرجی		
	زون ۳	زون ۲	زون ۱
کاربری موجود از سرزمین	۲	۲	۲
کیفیت کشاورزی	۲	۲	۲
وضعیت پوشش جنگلی	۰	۱	۰
وضعیت سطوح آبی (رودخانه و دریاچه و دریا)	۱	۱	۱
وضعیت حفاظت زیست‌محیطی در منطقه	۲	۱	۱
وضعیت دسترسی	۱	۱	۱
وضعیت انرژی برق	۱	۱	۱
وضعیت آب آشامدنی و قابل استفاده	۲	۱	۱
حساسیت در مقابل آتش‌سوزی و خطر سیل	۲	۱	۱
دید و منظر	۲	۱	۱
وجود گسل	۰	۱	۰
وضعیت شبیب و توپوگرافی	۲	۱	۱
مجموع امتیاز	۲۲	۱۲	۱۲

مسیرهای پیاده و سواره از یکدیگر تفکیک نشده‌اند و بیشترین عناصر انسان ساخت مانند دکلهای برق، مبلمان شهری، دفتر مدیریت پارک، وسایل بازی کودکان در آنجا قرار دارد. عدم هماهنگی و وجود اغتشاش بصری میان مبلمان، مصالح و نورپردازی با ویژگی‌های منظر طبیعی محدوده خرد، باعث افت کیفی منظر شده است.

ویژگی‌های بصری منظر

وجود فضاهای باز و بسته، وجود پیچ‌ها، دید به منظر شهر، بخش‌های جنگلکاری شده و انسان‌ساز موجب پیدایش تنوع فضایی در این بخش شده است. عمق منظر در این پهنه نسبت به پهنه دیگر کمتر است.

منظر کوهستان‌های دور (کوه‌های البرز) در اکثر نقاط این پهنه قابل مشاهده نیست. مخصوصیت در این پهنه اغلب با گیاهان و ساختمان و عناصر انسان ساخت است.

پهنه منظر طبیعی - کوهستانی خصوصیات پهنه

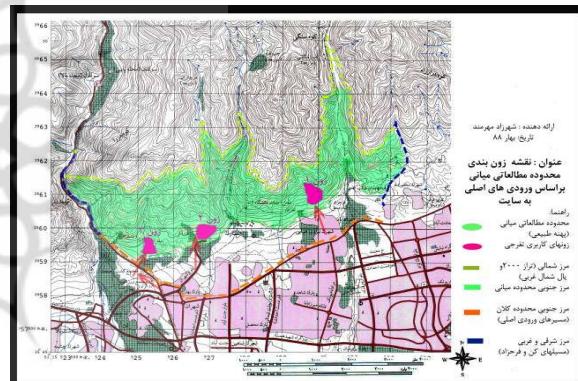
این پهنه قسمت شمالی سایت را در بر می‌گیرد و مشتمل بر گیاهان بومی مرتعی و پوشش جنگلی دست کاشت است. دامنه‌های شمالی این محدوده شامل مسیرهای دسترسی خاکی است. در این پهنه به علت دسترسی کمتر انسان به این پهنه و کاهش فعالیت‌های تفریحی، تأثیر منفی عناصر انسان ساخت و از شدت فرسایش و تأثیرات مخرب انسانی کاسته شده است. افزایش ارتفاع، شبی، حاکمیت محیط کوهستان و طبیعت تقریباً بکر از دیگر خصوصیات این پهنه است.

ویژگی‌های بصری منظر

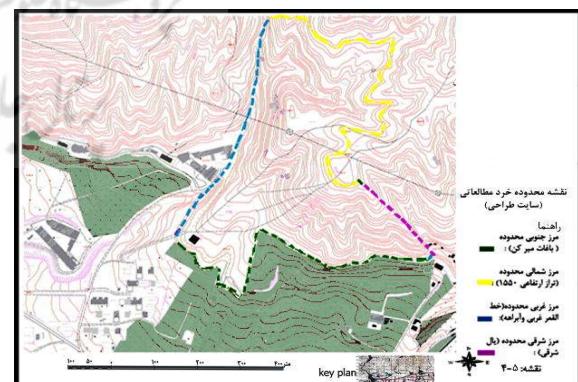
در این پهنه ارتباط بصری با کوه به طور مشخص بیشتر می‌شود. از حصار قرار دادن درختان و عناصر انسان ساخت کاسته شده است. عمق منظر در این پهنه به نسبت بیش از پهنه اول است و به عبارتی با منظری از کوهستان‌های نزدیک دور افق و آسمان مواجه هستیم.

دید از درون به بیرون سایت در شمال به سمت کوهستان‌های مرتفع البرز و افق آسمان است. ولی در جنوب (نظر برگشت) پیش زمینه کوهستان‌ها و باغهای پهنه اول، منظر شهر در میان زمینه و در پس زمینه آسمان غبار آلود شهر تهران قرار گرفته است. پس از پهنه‌بندی و توصیف و تحلیل ویژگی‌های بصری منظر سایت، نیاز به ارزیابی ویژگی پهنه‌هاست (شکل شماره ۵)

مشتمل بر پوشش گیاهی مناسب؛ شبی‌بندی متنوع و مناسب؛ خاک مناسب؛ عدم وجود گسل در محدوده؛ وضعیت مالکیت عمومی وجود مسیرهای مناسب پیاده برای کوهنوردی، کیفیت بصری مناسب به کوهستان و دید خوب و گستردگی شهر و منطقه ۵ شهرداری (دید شمال به جنوب شهر)، محدوده پارک کوهسار (شکل شماره ۴)، از نظر خصوصیات بصری منظر به دو پهنه منظر طبیعی - کوهستانی و منظر نیمه طبیعی - عناصر انسان ساخت، تقسیم بندی شده است. این پهنه‌بندی بر اساس برداشت‌های میدانی، مشاهده و طبقه‌بندی تصاویر تهیه شده از منظر بوده است. در این دو پهنه مجموعه ویژگی‌های بصری شامل عناصر، ساختار و اجزای منظر است که کیفیت منظر یک محدوده را از محدوده دیگر متفاوت می‌سازد. این خصوصیات نه فقط به واسطه نیروهای طبیعی، بلکه با تصرفات انسان در زمین نیز تعریف می‌شود.

شکل شماره (۳): نقشه زون بندی محدوده مطالعاتی میانی

شکل شماره (۴): نقشه محدوده خرد مطالعاتی

پهنه منظر نیمه طبیعی - انسان ساخت خصوصیات پهنه

این منطقه بخش جنوبی سایت طراحی را که شامل بخش‌های جنگلکاری شده است، در بر می‌گیرد. این بخش همین‌طور ورودی اصلی سایت و مسیرهای آسفالتی را شامل می‌شود. در این پهنه

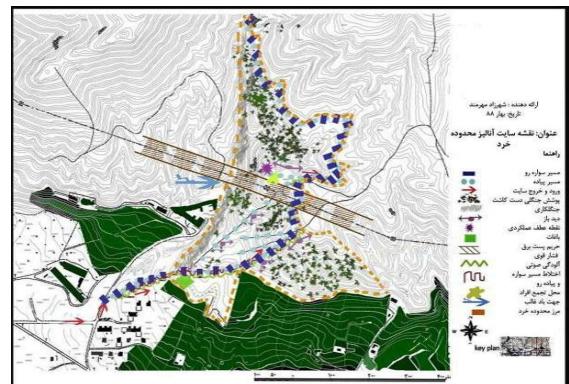
ایجاد تعادل بین حفاظت و بهره‌برداری از منابع طبیعی کوهستان باشد. توجه به چهار ویژگی اصلی سرزمین یعنی ظرفیت برد، دوام، پاشاری و انعطاف‌پذیری برای حفظ پایداری اهمیت زیاد دارد (باوری، ۱۳۸۱). بنابراین طراحی منظر فضای کوهستان باید، با توجه به ویژگی‌های محیط محلی، ارتباطات منطقه‌ای و کوه باشد و به منظور پذیرش اجتماعی طرح از سوی اهالی کوهستان انجام شود، تا پایداری را تضمین کند (Benson & Maggi 2000). آماج^۲ این تحقیق، کاهش تعارضات در مناطق بکر و طبیعی با استفاده از روش زون‌بندی و با تأکید بر حفاظت و توسعه کیفیت طبیعی، حفظ و نگهداری زیستگاهها و گونه‌های نادر و تقلیل تعارضات منفی انسانی در سطح منطقه‌ای است. برای دستیابی به اهداف حفاظت و در نهایت رسیدن به اصولی برای گردشگری در مناطق طبیعی برای طراحی با حداقل خسارت به محیط طبیعی و در حقیقت رسیدن به طراحی پایدار برای گردشگری، ارایه الگویی همراه با در نظر گرفتن ملاحظات محیطی منطقه، مد نظر است. به منظور دستیابی به نیروهای تفرجی محیط و سیمای سرزمین، نقشه‌های طبقات شبیه، طبقات ارتفاعی، پوشش گیاهی، هیدرولوژی، کاربری‌ها، دسترسی‌ها، موقعیت و مشخصات طبیعی، عکس هوایی، دید و منظر و... تهیه شد. پس از بررسی و تحلیل کلیه داده‌ها و نقشه‌ها با نتیجه‌گیری از کلیه اطلاعات مرحله شناخت، نقشه آنالیز سایت تهیه و امکانات و محدودیت‌ها بر اساس نیروی تفرجی، زیبایی‌شناختی، پنهان‌بندی منظر (امکانات، دسترسی‌ها، پوشش گیاهی، محدودیت‌های فراسایشی، تخریب جنگل و ...) به صورت گرافیکی سایت مهیا شد، جانمایی و ترسیم شد. پس از آن که برنامه فیزیکی سایت مهیا شد، الگوی استفاده از پارک کوهستان با دو هدف گردشگری و ایجاد طبیعت جنگلی، به طور جداگانه تهیه شد. در بخش طراحی نیز طرح راهبردی با انتخاب گزینه بهینه برای طراحی ترسیم و در نهایت طرح بخشی ارایه شد.

یادداشت‌ها

1-United State Forest Service

2-American Society of Landscape Architecture

3-GOAL

شکل شماره (۵) : نقشه سایت آنالیز محدوده خرد مطالعاتی

بحث

Broad Hurst (2001) معتقد است؛ گردشگری می‌تواند به عنوان عاملی هم‌انگشت‌نده بین توسعه و حفاظت در کوهستان باشد و با در نظر گیری نقاط قوت کوهستان همچون مردم و منابع آن، توسعه مناطق کوهستانی می‌تواند همگام با حفاظت و از طریق گردشگری انجام پذیرد و عملکرد صحیح اکوسیستم کوهستان و نیز بهره‌برداری تفرجی از آن امکان‌پذیر است.

ایجاد تعادل بین حفاظت و استفاده، دشوارترین مسئله در برنامه‌ریزی و طراحی کوهستان‌ها به شمار می‌رود. زیرا به هم خوردن تعادل طبیعی در کوهستان، حتی در یک محدوده کوچک، اثر خود را بر روی نقاط هم‌جاوار خواهد گذاشت. گردشگری پایدار محیط‌های کوهستانی ارتباط مستقیم با توان سرزمین و ظرفیت برد طبیعی و انسانی این مناطق دارد. شکننده و آسیب‌پذیر بودن این مناطق سبب می‌شود که با در نظر گرفتن توان محیط برای گسترش گردشگری، متغیرهای محیطی در نظر گرفته شوند (Mcintosh et al., 2000). با توجه به مطالب عنوان شده، به نظر می‌رسد طراحی در مناطق کوهستانی در صورتی پایدار خواهد بود که طبق اصل حفاظت - توسعه، تعادل میان حفاظت و توسعه را برقرار سازد. برای تداوم حفاظت، نیاز مبرم به شناخت خصوصیات و منابع پایه طبیعی و طراحی بر پایه اصول اکولوژیک وجود دارد (Mikaeili, 1996).

ثبت و محافظت از میراث و سیمای طبیعی و فرهنگی به عنوان منابع اصلی گردشگری و طبیعت‌گردی در مناطق کوهستانی برای نیل به پایداری گردشگری، ضروری به نظر می‌رسد. با در نظر گرفتن حساسیت بالای طبیعت مناطق کوهستانی و با توجه به ویژگی مهم اکوتوریسم یعنی ارتقا و افزایش حفاظت از اکوسیستم طبیعی، اجرای طرح‌های گردشگری در چارچوب اکوتوریسم می‌تواند راهی برای

منابع مورد استفاده

اداره فضای سبز شهرداری منطقه ۵. ۱۳۸۱. اکوسيستم کوهستانی پارک کوهسار.

سازمان مشاور فنی و مهندسی شهر تهران. ۱۳۷۵. بررسی توان زیست محیطی دره‌های شمال تهران.

سازمان مشاور فنی و مهندسی شهر تهران. ۱۳۷۰. "گزارش محیط زیست".

مخدوم، م. ۱۳۷۴. «شالوده آمیش سرزمین»، چاپ دوم، انتشارات دانشگاه تهران. تهران.

مجنوینیان، م. ۱۳۷۴. مباحثی پیرامون پارکها، فضای سبز و تفرجگاهها، تهران، انتشارات سازمان پارکها و فضای سبز شهر تهران.

میکایلی، ع. ر. ۱۳۸۰. «تعیین عرضه و تقاضا در برنامه‌ریزی و طراحی تفریحی و اوقات فراغت»، تألیف، چاپ نشده. درسنامه "برنامه‌ریزی اوقات فراغت"

میکایلی، ع. ر. ۱۳۸۳. سازماندهی برنامه‌ریزی و طراحی تفریحی و اوقات فراغت. گرگان، انتشارات دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان.

مهندسين مشاور شارمند. ۱۳۸۷. طرح تفصيلي پارك و مستشنيات کوهسار. تهران

مهندسين مشاور بافت شهر. ۱۳۸۱. وضع موجود منطقه يك شهر تهران.

مهندسين مشاور بافت شهر. ۱۳۷۵. طراحی شهری دره فرجزاد.

ياوري، ا. ر. ۱۳۸۱. جزوء درسي اکولوژي عمومي محیط و منظر، تهران، دانشکده محیط زیست.

Bell ,S. 1993. Elements of visual design in the Landscape .London, New York: E & FN Spon.

Broad Hurst,R. 2001. Managing Environments for Leisure and Recreation .Routledge Taylor & Francis Group ,USA &Canada

Benson,J.F. , H.R.,Maggi. 2000. Landscape and Sustainability. london and Newyork.: Spon press.

FAO .1999.Pluralism and Sustainable Forestry and Rural Development .Rome: Food and Agriculture Organization of The United Nation (FAO).

Gold,S.M .1980. Recreation Planning and Design. McGraw-Hill Book Company. NewYork. USA. (322 p.)
Hargreaves Associated – Landscape Arch. and Planning. 2002. San Francisco, USA.

McHarg,I.L.1975. PARDISAN, Plan for an Environmental Park in Tehran. For the Government of the Iran. Department of Environment. Tehran. (92 p.)

McHarg,I.L. 1967. Approaches To Environmental Resource Analysis II; Three Approaches to Environmental Resource Analysis. Prepared By The Landscape Architecture Research Office. Graduated School Of Design. Harvard Univ. Press.

McHarg,I.L. 1999. Desing With Nature. (32[#] Edt.). John Willey & Sons Inc. New York. USA. (197 p.)

McIntosh ,W., et al. 2000. Tourism (Principles, Practices, Philosophies) John Wiley & Son Canada

Mikaeili, A.R. 1996. Physical Planning of the Recreational Land Uses in Gilan Province of Iran. (Ph.D. Thesis). Univ. Of Chokurova, Adana, Dept. of Landscape Architecture. Turkey. (352 p.).